

**Kirke- og Underviisningsminis-
ten:** Den ærede Taler har virkelig ingen
Forestilling om den Mængde forskjellige Sager,
der passer et Ministerium, naar han troer,
at man saaledes paa staaende Fod skulde kunne
gjøre Rede for enhver Sag; der er maaskee
de, som ere saa lykkelige at kunne gjøre det,
men jeg kan det ikke. Det staaer for mig, at
der er en saadan Sag under Behandling; det
er aldeles rigtigt; men jeg er paa ingen Maade
istand til at høre mig saaledes om alle Enkelt-
heberne, som jeg vilde have kunnet, dersom den
ærede Rigsdagsmand havde stillet en Inter-
pellation besangaaende. Det gaaer virkelig ikke
an, jeg gjentager det, at rette saadanne Angreb
paa fraværende Mænd, uden forud at have
givet et Bærsel til vedkommende Minister, for
at Sagen kan blive behandlet alsidig og være
tilbørlig undersøgt; det gaaer virkelig ikke an
for Rigsdagens egen Styld.

J. A. Hansen: Jeg skal sige, at der-
som denne Sag ikke var bleven fremsat af den
ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valg-
kreds (P. Olsen), var jeg belavet paa at gjøre
det, fordi jeg maatte antage, at dette Spørgs-
maal laa den ærede Minister overmaade nær,
da han dog i denne Tid beffæstiger sig med
flere Klager og Undersøgelser i denne Retning,
men da der nu i denne Henseende er kommen
frem, hvad der behøves, skal jeg ikke høre mig
videre derom. Den ærede Minister begyndte
med at sige, at der ingen Anledning var til at
komme frem med den af mig stillede Forespørg-
sel, da det viste sig, at alle Vedkommende vare
tilfredse med Afgjørelsen af Sagen. Hertil skal
jeg svare, at den ærede Minister ikke maa sige, at
der ingen Grund er til at komme frem med denne
Forespørgsel, fordi de Vedkommende vare bleve
enige — forudsat at de virkelig vare bleve
enige; thi det er efter min Opfattelse et saare
alvorligt Overgreb, Biskoppen har gjort, idet
han uden nogen Besøielse gennem Lovgivnin-
gen har sendt Indstillingen tilbage, thi Loven
hjemler ikke nogenfomhelst Ret for Biskoppen
til at sende en Indstilling tilbage, naar han
erkjender, at een eller flere af de Indstillede
ere stikke og værdige til Embedet. Skulde
det kunne forsvares, at Biskoppen paa denne

Maade har sendt Indstillingen tilbage, saa for-
staaer jeg ikke Loven, thi Loven nævner kun en
Tilbagesendelse af Indstillingen af den Grund,
at ingen af de Indstillede findes stikket eller
værdig til Embedet. Biskoppen skylder jo des-
uden som Raldsberettiget. Ingen Regnskab for,
efter hvilke Regler han gaaer frem i Vedøm-
melsen af, om de Indstillede ere stikke eller
værdige, men han maa nødvendigviis erklære,
at ingen af dem efter hans Opfattelse er stikket
og værdig til Embedet, før han efter Loven kan
sende Indstillingen tilbage; men her har Bi-
skoppen jo ligefrem erkjendt, at to af de Indstil-
lede vare værdige og stikke, idet han har sagt,
at dersom der ikke blev en Anden indstillet end
den først Indstillede, vilde han kalde en af de
to Andre. Det er saaledes afgjort, at Biskop-
pen har sendt Indstillingen tilbage under For-
hold, hvor han ikke var besøiet dertil efter
Lovgivningen. Nu siger den ærede Minister,
at dette er Procuratorbetragtninger; ja, det er
let at affærdige Noget med at sige det, men
overfor Bureaokratiet her i Landet har man
al Opfordring til at passe paa, at de Love,
der blive givne, ikke blive til et dødt Bogstav,
men at de gaae ud i Befolkningen og af alle
Vedkommende blive anerkjendte for at skulle
udføres; igjennem denne Betragtning troer jeg,
at jeg har havt fuld Anledning til at stille
denne Forespørgsel.

Der næst skal jeg protestere imod, at de
Vedkommende vare enige, da fire af Sogne-
forstanderstabets Medlemmer, og det navnlig
de fire, der vare fra det Sogn, hvor Skolelæ-
reren skulde bruges, gif deres Nei og vilde ikke
være med at vedtage nogen ny Indstilling.
Hvorledes kan da den ærede Minister sige, at
alle de Vedkommende vare enige og veltilfredse?
De fem Medlemmer, der bleve tilbage — og
det er dem, der have gjort denne Indstilling —
var dem, hvis Børn ikke skulde undervises af
den indstillede Skolelærer, og jeg tør sige, at
dersom den ærede Minister kunde aflæde sig
sin Værdighed og som en simpel Mand gaae
omkring i Sognet, vilde han erfare, hvorlibet
tilfreds man er derude, og maaskee ogsaa komme
til at erfare, at endog adskillige af de Fem,
der have gjort Indstillingen, allerede bitterligt
have fortrudt, hvad de have gjort. Jeg skal